

beseda

OKTOBER 2016 ● FARNI LIST ŽUPNIJE SV. CIRILA IN METODA V CELOVCU

Besede

Besede, samo besede
preglasno zvenijo in se prehitro zgubijo
Ob začetku je Beseda
in ta Beseda ustvarja svetlobo in temo.
Ustvarja dan in noč
in večer in jutro.
Ali ima tudi moja beseda
ustvarjalno moč?
In tvoja?
Ali lahko rodi blažen nasmeh?
Ali morda kruto ugasí tisti blesk v otroških očeh?

IVANA KAMPUŠ

Zakaj je biti z Jezusom tako težko?

Luka je evangelist, ki je najlepše opisal Jezusovo otroštvo. V evangelskem tekstu (Lk 4.16-32) Jezusa srečamo v Nazaretu. Tu je odraščal. V soboto je po navadi šel z Marijo in Jožefom v shodnico.

Osupnili so, ker je tako prepričljivo bral preroksi tekst iz preroka Izaija. To odrešenje, ki so ga vsi pričakovali je med njimi... Rekli so si: to je torej tisto, kar smo pričakovali, že stoletja. To pismo se je danes končno izpolnilo.

Potem pa so kar naenkrat začeli godrnjati in se spraševati: to pa ne more biti nekaj v redu? Ali ni to Jožefov sin. Judje so pa imeli predstavo mesijanskega časa, ko bo Jezus prišel s slavo in močjo, ko bo vse polno mesa in vina.

In sedaj ko pride odrešenje na tako banalen način, ko je pred njimi sin tesarja, to pač ne more biti. Nek neznan tesar iz Nazareta jim prebira preroka Izaija, najlepši mesijanski tekst. In potem pa še pravi: Danes se je to pismo zgodilo, kakor ste slišali....

Duhovni očetje so v prebranem tekstu videli tole:

Ko spozna človek Jezusa, se takoj navduši. Potem pa le spoznamo, da ne deluje na čudodelniški način, tako kot bi mi želeli, da deluje s ponižnostjo, uboštvo; ne gre mu, da bi uveljavljal samega sebe. Odrešenje je v ljubezni in ta se uresničuje še najbolj v velikonočnem tridnevju; na veliki četrtek, petek, soboto.

Tudi mi doživljamo neuspehe, nasprotovanja, konflikte. Vse to kaže, da je težko biti z Jezusom. Odnos do Jezusa ni preprosto temveč zahteven. Biti z njim ni lahko.

Duhovna pot se začne z nečim, kar je povsem konkretno. In bolj konkretnega pač ni, kot so naši medčloveški odnosi, ti so pa zelo krhki. So pa povezani z Jezusom. Zato naj bi si vsak izmed nas postavil vprašanje: Kakšen je moj odnos do Jezusa?

Mi kristjani smo poklicani, da pričujemo, da je Jezus dar za moje in tvoje življenje. To je pa edino pristno oznanilo današnjemu omrtvelemu svetu, ki je otipljivo in vidno le toliko, kolikor se ga da prepoznati v naših odnosih ...

Tako lahko sprejemam v dar brate in sestre, ki sem jim v Jezusu zmožen odpustiti, ter podarjati v daritvi svojega življenja samega sebe. Zato pa bodimo dovolj majhni pred skrivnostjo Ljubezni; pred skrivnostjo drugega.

Jože Andolšek

VAŠ ŽUPNIK,
P. JOŽE ANDOLŠEK

Izlet v Gmünd

V nedeljo, 18. septembra, so se ministranti skupaj z družinami podali na izlet v Gmünd. Obiskali smo »Pankratium«, hišo čudežev in se podali v svet zvokov. Po kosilu smo se peljali k najvišjemu slapu Koroške, toda dež nas je spet pregnal nazaj v Gmünd. Skupaj z našim župnikom, p. Jožetom in s sestro Marto smo imeli pobožnost v mestni cerkvi. Nato smo se nekateri podali v Porsche muzej in drugi na grad. Zaključili pa smo ta lušten dan pri pijači, sladoledu in pecivu. Ta dan smo spet začutili, kakšna lepa skupnost smo.

EVA OGRIS

Znamenje žive Cerkve

Vsaki pet let so v avstrijskih škofijah volitve župnijskih svetov. V letu 2017 bo to 19. marca, na Jožefovo nedeljo.

Župnijski sveti so sad 2. vatikanskega koncila in – v naši škofiji – koroške škofijske sinode. Župnijski svetniki so »sodelavci/sodelavke Boga«, ki skupaj s farnim predstojnikom bistveno določajo in omogočajo farno življenje. Seveda je število prostovoljnih sodelavk in sodelavcev veliko višje, toda župnijski sveti so nekakšni »uradni obraz Cerkve«. V 336 koroških farah okrog 3000 žena in moških opravlja častno službo župnijskega svetnika. Dve tretjini bosta neposredno izvoljeni pri volitvah 19. marca, ostali pa so uradni ali pa odposlani člani župnijskega sveta.

Volitve župnijskih svetov vsaki pet let so močno znamenje Cerkve. Ne samo, da je tako omogočeno demokratično soodločanje, je to vedno tudi znamenje, da je delo teh, ki so izvoljeni, zaželeno in da farani cenijo delo za skupnost.

Geslo volitev župnijskih svetov v letu 2017 se glasi »Jaz sem tu. za«.

Župnik Jože Andolšek:

Pri seji župnijskega sveta smo se pogovarjali o volitvah v ŽPS, ki bodo 19. marca prihodnjega leta.

Misel, ki me je ta večer nagovorila je: Da bi v tem času priprave na volitve, vsi, ki prihajamo ob nedeljah skupaj k praznovanju svete maše, bili odprti Jezusovemu duhu! Da bi spoznali naše darove, ki nam jih je podaril Darovalec, jih dali na razpolago naši farni skupnosti! Zato bi prosili, da vsi, ki boste nagovorjeni, sprejmete izziv in kandidirate pri volitvah za ŽPS.

19.03.2017

JAZ SEM TU. ZA

Volitve župnijskih svetov

Mag. Rosenzopf-Jank,

RAVNATELJ DUŠNOPASTIRSKEGA URADA,
JE V NAŠI ŽUPNIJI PODPRESEDNIK ŽS.

TAKOLE RAZMIŠLJA O ŽUPNIJSKEM SVETU:

Oznanjajte Božje kraljestvo in ozdravljajte bolnike! To je Jezus naročil apostolom, preden jih je razposlal. Tako enostavno in jasno zveni to sporočilo, a tako težko ga je udejanjiti. Stvar otežkoči še Jezusov ukaz, da ničesar ne smejo jemati s seboj, tudi ne palice. Brez zaščite naj se podajo na pot. S tem pokažejo, da so Jezusovi učenci miroljubni in ostajajo odvisni od dobrote drugih.

Koga Jezus danes pošilja? Vse, ki v Cerkvi sodelujejo in ki nosijo odgovornost. Župnijski sveti imajo pri tem posebno nalogo. V konkretni skupnosti, v Cerkvi ali v regiji uresničujejo to Jezusovo naročilo in druge spodbujajo k delovanju. Možje in žene v župnijskih svetih načrtujejo, organizirajo, usklajujejo in udejanjijo razne pobude v fari. In včasih pri tem delu pride-

jo na mejo. Čutijo, da so preobremenjeni in nezaščiteni.

Preden je Jezus učence razposlal, jim je dal moč in oblast nad vsemi demoni in za ozdravljanje bolezni. Ker so učenci bili pripravljani to moč in to obljubo sprejeti, so bili sposobni uresničiti to veliko naročilo.

Smo odpri za moč in oblast, ki nam jo Bog podeljuje? Kaj in kdo mi daje moč? V cerkveni službi je to vprašanje nadvse pomembno. Ko se bomo pogovarjali z možnimi novimi kandidati za župnijske svete, se posvečujmo tej temi. In naši bomo pogumne osebe, ki bodo rekly: Sem za.to. Ne bodo se bale izzivalnih poti, ker že danes v našem svetu začutijo v majhnih znakih božje zveličavno delovanje.

Radost ljubezni

19. marca – na praznik sv. Jožefa letos – je papež Frančišek objavil dokument o družini, ki nosi naslov *Amoris laetitia* / Radost ljubezni. Podnaslov se glasi: posinodalna apostolska spodbuda, dvakrat poprej namreč so se zbrali škofje na dveh srečanjih in razpravljali o vprašanih, ki zadevajo družino. Besedilo je razdeljeno na 9 poglavij s preko 300 odstavki. Uvodoma je rečeno, da je tematika zapletena in potrebuje poglobitev.

Objavljamo tri odstavke iz drugega poglavja. V naslednjih izdajah farnega lista pa bodo zavzeli stališča zakonci iz naše fare.

Realni položaj in izzivi družine

Blagor družine je odločilnega pomena za prihodnost sveta in Cerkve. O zakonu in družini, o njenih sedanjih težavah in izzivih so bile opravljene neštete analize. Zdravilno je posvetiti pozornost konkretni stvarnosti, kajti »zahteve in pozivi Duha odzvanjajo tudi v samih dogodkih zgodovine«, ki »morejo voditi Cerkev h globljemu razumevanju neizčrpane skrivnosti zakona in družine«. Tu ne nameram predstavljati vsega, kar bi lahko povedali o različnih temah, povezanih

z družino v sodobnem času. Toda ker so sinodalni očetje predstavili pogled na položaj družin z vsega sveta, se mi zdi primerno sprejeti in predstaviti nekaj njihovih pastoralnih prispevkov in dodati druge poudarke, ki izhajajo iz moje osebne perspektive.

Položaj današnje družine

»V zvestobi Kristusovemu nauku motrimo položaj današnjih družin v vsej njegovi kompleksnosti, njegove svetle in temne plati. Današnje antropološko-kulturne spremembe vplivajo na vse vidike življenja in zahtevajo analitičen in vsestranski pristop. Iz družbenega konteksta zadnjih nekaj desetletij so španski škofje prepoznali, da je domača hiša že postala prostor večje svobode, enakomerne delitve obveznosti, odgovornosti in nalog. Boljša osebna komunikacija med zakonci prispeva k temu, da postaja celotno družinsko sobivanje bolj človeško. Družba, v kateri živimo, in tista, naproti kateri gremo, ne dovoljujeta nekritičnega vztrajanja pri preteklih oblikah in vzorcih. Toda zavedamo se tudi glavne smeri antropološko-kulturnih sprememb, zaradi katerih imajo posamezniki s strani družbenih struktur manj podpore v svojem čustvenem in družinskem življenju kot v preteklosti.

Kot kristjani se ne moremo odpovedati obrambi zakona in družine samo

zato, da bi ne nasprotovali javnemu mnenju, da bi bili moderni ali zaradi občutka nesposobnosti spričo moralne in človeške degradacije. Svet bi prikrajšali za vrednote, ki jih moremo in moramo prispevati. Res je nesmiselno ostati pri retorični obtožbi današnjih težav, kot da bi lahko s tem kaj spremenili. Prav tako nič ne koristi prizadevanje, da bi norme uveljavili z močjo avtoritete. **Od nas se pričakuje bolj odgovoren in bolj velikodušen pristop, ki je v tem, da predstavimo razloge in utemeljitve za izbiro zakona in družine, tako da bodo ljudje bolj pripravljeni odgovoriti na milost, ki jim jo Bog ponuja.**

Zahvaljujem se Bogu, ker veliko družin – daleč od tega, da bi se imele za popolne – živi v ljubezni, uresničuje svojo poklicanost in gre

naprej, čeprav na poti velikokrat pade. S sinodalnimi razmisleki nismo oblikovali stereotipa idealne družine, temveč kolaž, ki nam je izziv in je sestavljen iz toliko različnih stvarnosti, polnih veselja, dram in sanj. Realnost nas skrbi in nam je hkrati v izziv. Ne ujemimo se v past, v kateri bi se izčrpali v samoobrambno držo pritoževanja, temveč raje prebudimo misijonarsko ustvarjalnost! V vseh situacijah »čuti Cerkev potrebo po tem, da pove besedo resnice in upanja. Velike vrednote krščanskega zakona in družine ustrezajo tistemu iskanju, ki prežema človeško bivanje. Če vidimo veliko težav, so te – kot so povedali kolumbijski škofje – klic k temu, da v nas samih sprostimo energije upanja, tako da jih prevedemo v preroške sanje, preobražajoča dejanja in domiselnost ljubezni«.

Koledar

Nedelja, 16. oktobra Zahvalna in misijonska nedelja.
Sodeluje ljudska šola Mohorjeve.

Torek, 1. novembra Vsi sveti

Nedelja, 20. novembra Praznik Kristusa Kralja.
Sodelujejo družine brimancev.

Nedelja, 27. novembra 1. adventna nedelja. Začetek novega cerkvenega leta.

Nedelja, 18. decembra Družinska sveta maša.
Predstavitve prvoobhajancev Mohorjeve ljudske šole.

Termini priprave na birmo

- 9. 11., **sreda**, ob 18.00, srečanje s starši in birmanci
- 20. 11., **nedelja**, ob 9.30, sv.maša z družinami birmancev
- 13. 12., **torek**, ob 6.30, K svitni so povabljeni birmanci in njihovi starši
- 14. 1. 2017, **sobota**: birmanci obišejo Rakovnik in karmeličanke v Sori
- 17. 3. 2017, **petek** ob 17.00 z birmanci na »pot Luči«
- 10.–13. 4. 2017, **romanje** v Rim
- 22. 04. 2017, **nedelja**, ob 9.30 zaključek birmanskega pouka

Napoved

7. maja 2017, nedelja, ob 9.30 uri prvo sveto obhajilo (v farni cerkvi sv. Egidija)